

عنوان مقاله:

ظرفیت سازی اجتماعی و سیاسی برای دیپلماسی آب و محیط زیست جهت حل معضل ریزگردها

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 24، شماره 77 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسندگان:

محمد ابراهیم بنی حبیب - دانشگاه تهران

نرگس دولت آبادی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله، بر موارد مورد نیاز جهت ظرفیت سازی اجتماعی و سیاسی در مسائل مربوط به محیط زیست و بصورت خاص پدیده ریزگردها در جنوب غربی کشور بررسی شده و به دیپلماسی آب به عنوان راهکاری برای احیای تالاب هورالعظیم که منشاء پدیده ریزگردها در جنوب غربی کشور در منطقه بوده و حوضه آبریز آن ما بین سه کشور ایران، عراق و ترکیه قرار دارد پرداخته شده است. دیپلماسی آب پیشنهادی طیف وسیعی از مذاکرات از جمله: دیپلماسی فاجعه، دیپلماسی پیشگیرانه (از ایجاد مناقشات) و دیپلماسی سبز را شامل می شود. در حال حاضر، ترکیه تنها به دنبال استفاده از منابع طبیعی برای توسعه خود، بدون در نظر گرفتن مشکلات زیست محیطی منطقه می باشد، بنابراین می توان گفتمان موجود در منطقه را گفتمان جهان سوم دانست. لذا پیشنهاد می شود با عبور از گفتمان بردبرد به گفتمان سبز رسیده و با استفاده از این گفتمان و تئوری بازی نقطه تعادل احیای تالاب را تعیین نمود. همچنین باید شبکه ای از روابط اجتماعی و سیاسی در بین کشورهای ذینفع برای زمینه سازی در افکار عمومی و تاثیرگذاری بر تصمیم گیران و تصمیم سازان ایجاد نمود. در صورتی که تصمیم گیران سیاسی دو کشور ایران و عراق دیپلماسی آب و کالا (رها سازی آب توسط کشور ترکیه را در مقابل بازار کالا در کشور ایران و عراق و گردشگری در ترکیه) را به عنوان یک ابزار مذاکره با دولت ترکیه استفاده نمایند، قدمی به سوی تعادل محیط زیست در منطقه خواهد بود. در ساختار شبکه ای، از اتصالات گسترده، اساس نامه های متعدد و رضایت رو به رشد برای مذاکرات شبکه ای حل معضل ریزگردها باید سود جست.

کلمات کلیدی:

ظرفیت سازی، دیپلماسی آب، دیپلماسی فاجعه، دیپلماسی پیشگیرانه، دیپلماسی سبز، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/887789>

